

2) Artikel 2, stk. 2 og 3, i forordning nr. 1593/91, sammenholdt med artikel 11, stk. 1 og 2, i toldkonventionen om international godstransport på grundlag af TIR-carneter, som blev undertegnet i Genève den 14. november 1975, skal fortolkes således, at den kun fastsætter fristen for at fremlægge bevis for, at forsendelsen er gennemført forskriftsmæssigt, men ikke den frist, inden for hvilken der skal føres bevis for, hvor overtrædelsen eller uregelmæssigheden er begået. Det påhviler den nationale ret i henhold til dens nationale retsordens bevisprincipper at afgøre, om dette bevis i den konkrete sag, der foreligger for den, og henset til samtlige omstændigheder, er ført inden for fristen. Den nationale ret skal imidlertid vurdere denne frist under overholdelse af fællesskabsretten og navnlig under hensyntagen til den omstændighed, dels at fristen ikke må være for lang til, at det retligt og faktisk er muligt at inddrive de skyldige beløb i en anden medlemsstat, dels at fristen ikke gør det materielt umuligt for indehaveren af TIR-carnetet at føre ovennævnte bevis.

(¹) EUT C 183 af 19.7.2008.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 19. maj 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Portugisiske Republik

(Sag C-253/08) (¹)

(Traktatbrud — direktiv 2006/22/EF — tilnærmelse af lovgivningerne — sociale bestemmelser inden for vejtransportvirksomhed — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist)

(2009/C 153/26)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved N. Yerrell og M. Teles Romão, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Portugisiske Republik (ved L. Inez Fernandes og F. Fraústo de Azevedo, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Traktatbrud — manglende vedtagelse inden for den fastsatte frist af alle de nødvendige bestemmelser for at efterkomme Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/22/EF af 15. marts 2006 om minimumsbetingelser for gennemførelse af Rådets forordning (EØF) nr. 3820/85 og (EØF) nr. 3821/85 med hensyn til sociale bestemmelser inden for vejtransportvirksomhed og om ophævelse af Rådets direktiv 88/599/EØF (EFT L 102, s. 35).

Konklusion

1) Den Portugisiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til direktiv 2006/22, idet den ikke har vedtaget de love og admi-

nistrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/22/EF af 15. marts 2006 om minimumsbetingelser for gennemførelse af Rådets forordning (EØF) nr. 3820/85 og (EØF) nr. 3821/85 med hensyn til sociale bestemmelser inden for vejtransportvirksomhed og om ophævelse af Rådets direktiv 88/599/EØF.

2) Den Portugisiske Republik betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 223 af 30.8.2008.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 30. april 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland

(Sag C-256/08) (¹)

(Traktatbrud — direktiv 2004/83/EF — minimumsstandarder for anerkendelse af tredjelandsskatsborgere eller statsløse som flygtninge eller som personer, der behøver international beskyttelse — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist)

(2009/C 153/27)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved C. O'Reilly og M. Condou-Durande, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (ved S. Ossowski, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Traktatbrud — manglende vedtagelse inden for den fastsatte frist af de nødvendige bestemmelser for at efterkomme Rådets direktiv 2004/83/EF af 29. april 2004 om fastsættelse af minimumsstandarder for anerkendelse af tredjelandsskatsborgere eller statsløse som flygtninge eller som personer, der af anden grund behøver international beskyttelse, og indholdet af en sådan beskyttelse

Konklusion

1) Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 2004/83/EF af 29. april 2004 om fastsættelse af minimumsstandarder for anerkendelse af tredjelandsskatsborgere eller statsløse som flygtninge eller som personer, der af anden grund behøver international beskyttelse, og indholdet af en sådan beskyttelse, idet det ikke inden for den fastsatte frist har vedtaget alle de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme direktivet.